

VERSCHIJNT

Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:

Voor 's Gravenhage per 3 maanden 4.50.
 Voor de overige steden des Rijks 5.50.

WOENSDAG 30 MEI.

UITGEVER-DIRECTEUR.

C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.

Hoofd-Correspondenten M. Schoonveld en Zaon,
 Heurssteeg, te Amsterdam.

Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.
 Jan Hendrikstraat, n°. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIE:

Ven één tot zes regels,
 Voor elken regel meer,
 Behalve d 25 cts. zegelgeld.

Aankondigingen van geboorte, huwelijck en overlijden
 worden geplaatst tegen betaling van f 2., het zegel
 regt daaronder begrepen.

De *Amsterdamsche Courant* zit in zak en asche
 tegens het Besluit der Tweede Kamer, om het ont-
 werp van wet tot afschaffing van den accijns op het
 gemaal, te behandelen nu dat het in staat van wijzen
 zich bevindt en de Kamer geweigerd heeft, om het ad-
 vies van de *Amsterdamsche Courant* te verschuiven. Zie hier, op wat wijs
 haar klaaglied aanheft:

Wiel gedane zaken geen keer nemen, kunnen wij ons eeh-
 de lezing der discussiën in de Tweede Kamer op 23 dezer
 onthouden met een enkel woord ons leedwezen aan den dag
 over den uitslag van het voorstel des heeren van
 strekkende dat de behandeling van het wetsontwerp
 afschaffing van den accijns op het gemaal zou worden ver-
 tot na de behandeling van het wetsontwerp over de be-
 van marine. Teregt toch, meenen wij, heeft de heer
 gezegd, dat er hier quaestie was van afschaffing van
 accijns op het gemaal en afschaffing van Marine, en dat er
 de marine een "terme fatal" bestaat, terwijl er daarentegen
 de accijns wet op het gemaal meer tijd is. Evenzeer beamen
 volkomen zijn gevoelen, dat het met den aard der zaak strookt
 met de gewoonte der Kamer om eerst vast te stellen de uit-
 en om daarna over te gaan tot de beraadslaging over de
 delen tot dekking van uitgaven.

Wij kunnen de vrees niet onderdrukken, dat de verwerping
 van het voorstel om de behandeling der begrooting voor de ma-
 rine te doen vóórgaan, in ieder opzigt nadeelig werken zal op
 de beraadslaging over het ontwerp tot afschaffing van den accijns
 op het gemaal en voor- en tegenstanders beide zich bij iedere
 belemmerd zullen gevoelen, door de onzekerheid, waarin
 partijen zich thans noodwendig bij hante financiële be-
 handelingen bevinden, en waarbij de juistheid van menig-argu-
 ment groot gevaar loopt. Moge onze vrees, dat de neder-
 landse Marine het slagtoffer worden zal, slechts niet bewaarheid worden.

De rouw over de verwerping van het voorstel VAN
 LENNEP is regtmatig, wanneer men overweegt, dat
 de *Amst. Ct.* van geene afschaffing iets hooren wil,
 en het voorstel, inderdaad, strekte, om de geheele zaak,
 althans in deze zitting, op zij te schuiven.

De voorsteller zelf is consequent gebleven. De ver-
 tegenwoordiger, die verklaard heeft, dat de uitgaven
 niet hoog genoeg zijn opgevoerd, die den onge-
 noegen toestand onzer schraal bezoldigde gezanten in
 troerende taal bezongen heeft, die de stelling voor-
 stelde, dat, hoe magerder en uitgemergelder men is,
 hoe krachtiger men ook den vaderlandschen bodem kan
 verdedigen: die tegenwoordiger moest alles aanwen-
 den om te verhinderen het tot stand komen van eene
 wet,

waardoor belet zal worden, dat met nog kwistiger
 hand, dan sedert 1853 gedaan is, met de penningen
 der Natie worde omgesprongen;

die voorkomen zal, dat onze gezanten koetsen met
 paarden wegschenken, zoo als begeerlijk is geacht;
 dat het gevolg zal hebben, dat het volk, meer en
 meer dan tot dus ver, met goed en goedkoop brood
 worden kan.

Inderdaad: was het voorstel VAN LENNEP wel iets
 dan eene poging, om de afschaffing van den
 gemaal-accijns in het stof te doen begraven?

Uit het Verslag, door de Tweede Kamer opgemaakt
 over de *Marine-wet*, is immers gebleken, dat de Kamer
 gezind is om reeds nu, voorbarig en onvoorbe-
 kent omtrent de wijze, waarop het herstel der Marine
 moeten plaats hebben, een bepaald besluit te ne-
 men. Wat zou er nu van den gemaal-accijns zijn ge-
 worden, indien besloten ware, eerst de *Marine* te be-
 handelen?
 Niets en daarin lag de geheele strekking van
 het voorstel VAN LENNEP.
 Dat, overigens, de meening van den heer ROCHUSSEN
 zoo juist zou zijn: "dat er hier quaestie was van
 afschaffing van den accijns op het gemaal, en af-
 schaffing van *Marine*", zien wij voor als nog niet in.
 Vooreerst, omdat de Regering zelve met bijbereke-
 ning van de millioenen, die zij voor het herstel der
 Marine vraagt, verklaart, dat evenwel met volkomen
 zekerheid kan worden overgegaan tot de afschaffing
 van den accijns op het gemaal. En de heer ROCHUSSEN

die zoo onophoudelijk, in de meest vleijende taalwen-
 dingen, van zijn volkomen vertrouwen in het financiële
 inzicht der tegenwoordige Regering getuigenis heeft af-
 gelegd, behoorde immers bij deze ministeriële verklar-
 ing zich neder te leggen?

Ten andere, omdat, naar ons inzien, het herstel of
 de afschaffing van Marine, niet afhankelijk is of kan
 zijn van de afschaffing of het behoud van den accijns
 op het gemaal. Wanneer een stelsel van Marine, welk
 dan ook, door de Vertegenwoordiging zal zijn aange-
 nomen, dan zullen, dunkt ons, tweederlei vragen op
 den voorgrond behooren te staan. 1°. Gedoogen de
 krachten des Lands, om, in gewone tijden, voor het
 defensie-wezen meer dan twintig millioenen 's jaars uit
 te geven; en is — bij de erkende behoefte aan eene
 goede Marine — een budget van 11½ millioenen voor
 het leger, dat, in onze positie, van zoo veel minder
 nut is, niet voor terugbrenging tot den vorigen voet
 mogelijk en noodzakelijk? 2°. Zijn de kosten voor het
 herstel der Marine niet te beschouwen als eene buitengewone
 uitgave voor ééns, ofschoon over eenige
 jaren verdeeld; en behoort zij niet gevonden te wor-
 den uit buitengewone middelen?

Wij kunnen, derhalve, in de vrees der *Amsterdamsche*
 niet deelen, dat het besluit der Kamer, om nu het
 voorstel van afschaffing te behandelen, nadeelig werken
 zal op de discussiën over dat voorstel.

De Nederlandsche Marine zal en kan het slagtoffer
 niet worden van de afschaffing van den accijns op het
 gemaal,

omdat er nog geen stelsel is, om tot het herstel der
 Marine te geraken;

omdat, ook al neemt men de daartoe gevraagde
 millioenen aan, de Regering verklaart, dat de schat-
 kist niet lijden zal;

omdat op Oorlog en op andere uitgaven groote som-
 men kunnen bespaard worden ter tegemoetkoming in
 de te verwachten kosten voor de Marine,

en omdat het herstel der Marine eene buitengewone
 uitgave is, die het meest geregeld en het best door
 buitengewone middelen kan gedekt worden.

De *Fakkelt* beantwoordt, als proeve van eene kritiek
 op het Koninklijk besluit van den 6den Mei jl., de
 vraag: "Wat is de openbare orde en wat vordert haar
 belang?" Aan het slot daarvan lezen wij:

"Wat moet men van een Ministerie denken, dat, na
 dertien maanden wachten, met geen decisie voor den
 dag komt tot handhaving van de wet in het belang
 van de openbare orde, maar met een politie-reglement,
 ontworpen en met de Koninklijke handteekening be-
 krachtigd ter regeling van zulk een speciaal geval?"

"Wat moet men van een Ministerie denken, dat zoo
 weinig begrip schijnt te hebben van het eigenlijke
 wezen en belang van de openbare orde, dat het ge-
 heel tegen de openbare orde in, een reglement, een
 politie-reglement durft maken, waartoe het als Mi-
 nisterie geen bevoegdheid heeft, en waarbij het tevens
 de vrijheid der openbare godsdienst-oefening, zooals
 die, en bij de Grondwet en bij de Wet van 10 Sep-
 tember 1853, gewaarborgd is, eigendunkelijk aan-
 banden legt? Nog eens, wat moet men van een Mi-
 nisterie denken, dat in Februarij jl. last geeft tot
 sluiting van de kerk, als op eene, bij de wet verbo-
 den plaats gebouwd, maar dien last intrekt, zoodra
 het verneemt, dat en de Commissaris des Konings in
 de provincie, en een lid van het Ministerie zelf in
 den verboden kerbouw de hand hebben gehad, en
 dat nu, ten einde die twee hooggeplaatste personen
 te sparen, een politie-reglement maakt, waarbij het
 punt in quaestie, n. l. het regt der wet, aan zijne
 plaats wordt gelaten, beide de gemeenten, de klagende
 zoowel als de beschuldigde, in hare wettige regten
 worden verkort, het denkbeeld van plaatselijke orde
 met dat van de openbare orde onder een wordt ge-

ward, de Ministeriële Magt boven de Wetgevende
 Magt wordt gesteld, en het niet aan de wet, maar
 aan de ministeriële willekeur wordt overgelaten, om
 te bepalen, wat wettelijk gezegd kan worden hinder te
 doen?"

"De *Fakkelt* heeft veertien dagen geleden zich eene
 grofheid, om met de *Nederlander* te spreken, veroor-
 loofd, in hare karakterisering van het Ministerie,
 omdat zij toen reeds wist wat er gaande was?"
 "Is dat niet een ellendig Ministerie?"

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZIGT.

De motie van den heer D'Israëli werd in den nacht van
 Vrijdag op Zaterdag door het Lagerhuis met 319 tegen
 219 stemmen verworpen. Het ministerie, dat een oogenblik
 door deze motie zeer bedreigd werd, heeft dus eene meer-
 derheid van honderd stemmen op zich vereenigd. Die uitkomst
 was te verwachten na de stappen, door twee honderd
 liberalen, waaronder ook de heer Layard behoorde, Don-
 derdag jl., bij lord Palmerston gedaan.

Het was echter duidelijk, dat, zouden de leden, die de
 denkbeelden van den afgevaardigde van Aylesburg deelen, zich
 voldaan verklaren met de ophelderingen gedurende dat onder-
 houd door den eersten minister gegeven en beloven
 tegen de motie des heeren D'Israëli te stemmen, daartoe
 noodig was, dat lord Palmerston verklaringen deed
 veel oorlogzuchtiger dan die in de laatste redevoeringen
 door hem in het Lagerhuis uitgesproken, verrat waren. De
 zitting van Vrijdag heeft die onderstelling volkomen be-
 vestigd.

De redevoering door lord Palmerston in die zitting uit-
 gesproken laat weinig hoop op vrede. Hij verklaarde open-
 hartig, dat er niets meer van de onderhandelingen was te
 wachten; en, in het voorbijgaan zij opgemerkt, dat een
 ander lid der regering, lord Granville, eene soortgelijke
 verklaring in het Hoogerhuis deed, ter gelegenheid van de
 vredelievende motie des heeren Grey, welke met het oog
 op de weinige ondersteuning, die zij ontmoette door den
 voorsteller zelf werd ingetrokken.

Om terug te komen op de redevoering van lord Pal-
 merston — zijn voornaam argument was dit: indien de kamer
 het ministerie omver werpt, dan kan zulks slechts ten
 voordeele strekken van een kabinet, dat eenmaal de teugels
 van het bewind in handen hebbende, juist dezelfde staat-
 kunde, dezelfde gedragslijn zal moet volgen; want er is
 niets anders mogelijk dan de staatkunde, welke de kracht-
 dadige voortzetting van den oorlog eischt, of die, welke door
 den heer Gladstone ontwikkeld is, en den vrede onder
 voor het land onteerende en gevaarlijke voorwaarden wil.

De heer D'Israëli deed met veel behendigheid uitkomen
 het onderscheid dat er bestond tusschen deze taal en de
 laatste redevoeringen door den eersten minister uitgesproken;
 redevoeringen waarin hij zeer duidelijk te verstaan gaf,
 dat de onderhandelingen niet afgebroken waren en dat alle
 hoop op vrede nog niet verloren was.

Maar de vraag was niet, of lord Palmerston al of niet
 in tegenspraak met zich zelf was. Van den oogenblik af,
 dat het hoofd van het kabinet zich even krachtig als de
 heer D'Israëli voor de voortzetting van den oorlog ver-
 klaarde, had de motie van het hoofd der torij-partij slechts
 het karakter eener intrigue om die partij aan het bewind
 te doen komen. Die list moest schipbreuk lijden. Dit was
 dan ook het geval.

Reeds verscheidene dagen geleden zeiden wij, dat lord
 Palmerston op het beslissend oogenblik in het parlement
 oorlogzuchtige verklaringen zou doen, waardoor het kabi-
 net de meerderheid op zijne hand zou krijgen.

De Fransche *Moniteur* heeft dezer dagen op zijne beurt
 een stuk medegedeeld, dat ook niet veel hoop op eene
 gunstige uitkomst der onderhandelingen geeft. Het is eene
 circulaire van den heer Walewski, minister van buiten-
 landsche zaken in Frankrijk, in antwoord op de geschie-
 denis der onderhandelingen te Weenen door graaf Nessel-
 rode, onder den vorm eener circulaire van 15 April, aan
 alle Russische diplomaten in het buitenland gerigt.

Het doel van den Russischen kanselier was om thans op de
 Westersche mogendheden de verantwoordelijkheid der mis-
 lukking van de onderhandelingen te doen rusten. De cir-
 culaire van den heer Walewski, heeft de strekking om de ver-
 antwoordelijkheid op Rusland te werpen. Zij volgt uit
 dien hoofde de geschiedenis van den heer Nesselrode voet
 voor voet, om te doen uitkomen, dat de concessien door

Rusland met betrekking tot de twee eerste punten gedaan, voor het derde is beslist worden, omdat men geen inbreuk wilde maken op de eenmaal met gemeen overleg aangenomen orde, en wat het derde punt betreft, dat de voorstellen van Rusland niet beantwoordden aan het doel des oorlogs, terwijl die der Westersche mogendheden daarentegen, gematigd, wettig en krachtig waren.

In een woord, wij herhalen het, het karakter van dit stuk is weinig vredelievend.

In tegenstelling van deze oorlogszuchtige voortteeken is slechts melding te maken van eene dépêche uit Weenen, de dagteekening van Vrijdag voerende, aan de Times gerigt en meldende dat eene conferentie, waarbij de Russische plenipotentiariissen niet zouden tegenwoordig zijn, Zaterdag moest gehouden worden, en dat er gister Maandag eene andere zou plaats hebben, welke waarschijnlijk, door de heeren Gortschakoff en Titoff zou worden bijgewoond. Maar indien deze dépêche al juist ware, zou nochtans het feit dat zij behelst volstrekt geen betekenis hebben.

In eene telegrafische dépêche uit Weenen wordt gemeld, dat prins Gortschakoff den 27. eene conferentie met graaf Buol heeft gehouden.

Het antwoord op de Oostenrijksche voorstellen was nog niet uit Parijs in Londen ontvangen. De vroeger berrigten dienaangaande waren dus voorbarig.

Te Berlijn zijn berigten ontvangen uit St. Petersburg volgens welke prins Gortschakoff van den 23. uit Sebastopol meldt, dat in den nacht van 21 op 22 dezer te midden van een mist, de Russen eene contre approche voor de bastions n. 5 en 6 hadden opgericht; in den avond van den 22sten tastte de vijand, sterk 17 bataillons en eene reserve, de Russen aan; en na een hardnekkig nachtlijk gevecht, met de bajonet werd de vijand met ontzagelijke verliezen afgeslagen. De Russen gedroegen zich heldhaftig.

Het verlies der Russen bedraagt 2500 man.

Eene dépêche uit Brussel, d. 28 Mei, daarentegen, luidt zeer ten gunste van de geallieerden. Daarin wordt, volgens alle daar bekend geworden tydingen, gewag gemaakt van een door de geallieerden te Kertsch en Jenikaf behaald succes. Op de nadering der geallieerden hebben de Russen de plaats ontruimd na een magazijn in de lucht te hebben doen springen, en eene stoomboot in brand gestoken te hebben.

De geallieerden hebben 50 stuk genomen en hunne vloot bezet thans de zee van Azoff.

Aan welke zijde is de waarheid? Ziet daar eene vraag, welke, althans vooralsnog, moeilijk te besissen is. Wellicht, dat de waarheid, ook hier, gelijk zoo dikwerf het geval is, in het midden ligt.

Met de Orisis zijn te Marseille tydingen uit Konstantinopel ontvangen, van 17 dezer. Volgens daar ontvangen berigten uit de Krim had de generaal Bosquet eene verkenning gedaan tot aan gese zijde van de Tchernaja en ontdekt, dat de Russen den weg naar Baidar van versterkingen voorzien. Ten noorden van de vesting buiten het bereik van het kanon, werden meer aardewerken opgeworpen. De stad werd overal gebarricadeerd. Vóór de geallieerden de groote operatie aanvangen, zal Kamiesch versterkt worden door middel van 7 redouten en eene gracht. Men was van oordeel, dat de geallieerden nog altijd minder talrijk waren dan de Russen, in weerwil van de laatste versterkingen.

Onderscheidene uitvalen der Russen waren afgeslagen; hij gelegenheid van een uitval aan de zijde van het quarantaine fort was een kruidhuis in de lucht gesprongen.

Een Russisch legercorps, dat naar Odessa moest, had aan de Pruth halt gemaakt, waar generaal Luders stond met 32,000 man. In de richting van Kilia en Toultscha was eene kanonnade vernomen.

Het vertrek van Reschut Pacha naar Weenen was voor een onbepaalden tijd uitgesteld, alsmede het vertrek van zijn zoon naar Parijs.

De Simois is te Marseille aangekomen met den generaal Monnet en tydingen uit Konstantinopel van 21 en uit de Krim van 19 dezer.

Generaal Vivian was bezig met het organiseren van een legercorps van 25,000 man.

Voor Sebastopol was de vierde parallel voltooid.

Men maakte eene expeditie gereed om de gemeenschap der Russen met de vesting af te snijden.

De Sultan heeft Keizer Napoleon doen geluk wenschen ter gelegenheid van den mislukten aanval van Piarori.

De ceremonien van den Rhamadan zijn te Konstantinopel aangevangen.

De heer Bourrée, wiens aankomst te Teheran met eene zending der Fransche regering gemeld was, zal voorloopig in die hoofdstad blijven, terwijl de heer Benedetti, voormalig zaakgelastigde van Frankrijk te Konstantinopel, onlangs benoemd tot afgezant bij het Perzische hof, eenigen tijd te Parijs zal blijven.

Brieven uit Parijs spreken van telegrafische berigten uit de Krim, welke door het Engelsche gezantschap aldaar betreffende de jongste voordeelen der Franschen voor Sebastopol zijn ontvangen.

De Russen zouden eerst de bovenhand hebben behouden, maar vervolgens werden zij door eene nieuwe toegesnelde Fransche divisie met groot verlies terug geslagen. Het verlies der Franschen wordt op 1200 man begroot.

Uit Madrid wordt onder dagteekening van 26 Mei gemeld: De meerderheid der commissie van de Cortes, belast met het onderzoek der aanvraag van de regering om verdachte personen te kunnen verbannen en de dagbladen te schorsen is voor de autorisatie gunstig gestemd.

Het ontwerp der gedwongen leening is uitgesteld.

De opstandelingen van Saragossa worden door de troepen overvloedig.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Tweede Kamer.

ZITTING VAN DINGSdag, 29 Mei.

In deze zitting zijn ontvangen drie Koninklijke hoed-schappen, ten geleide van 10. 10 ontwerpen tot het verleen van naturalisatie; 20. tot goedkeuring eener dading tusschen het bestuur der domeinen en de gemeente Kampen en 30. tot vaststelling der begroting voor de verstrekkings over 1855, voor zooveel betreft het departement van Oorlog.

Zijn ingekomen eenige verzoekschriften, die aan de commissie voor de petitien zijn verzonden. Daaronder merkt men op, dat van den gemeenteraad te Amsterdam, betrekkelijk het ontwerp tot afschaffing van den accijs op het gemaal en dat van bestuurders der vereniging tot bevordering van de belangen des boekhandels in Nederland, houdende bedenkingen tegen het tractaat met Frankrijk gesloten, tot wering van den nadruk.

De Voorzitter deelt mede, dat door de afdelingen tot rapporteurs benoemd zijn over verschillende aanhangige ontwerpen van wet, zijnde o. a. tot rapporteurs gekozen voor het ontwerp tot regeling van de wijze van beheer en verantwoording der koloniale geldmiddelen, de heeren Storm van 's Gravesande, Huguenin, Rochussen, van Bosse en Thorbecke.

De commissie tot de verzoekschriften brengt onderscheidene verslagen uit over adressen nopens het ontwerp tot voorloopige voorziening in sommige waterschapsbelangen. — Die adressen zullen ter griffie worden nedergelegd.

Aan de orde van den dag zijn de beraadslagingen over dit wetsontwerp, welke thans worden geopend.

De heer ANEMAT zegt, dat dit ontwerp nog dieper in de huishouding der waterschapsbesturen ingrijpt, dan de vroegere voordragten. Hij was zoo wel bij de herziening der Grondwet als later, een voorstander van de autonomie der waterschapsbesturen en afkeering van de uitbreiding der magt van Ged. St. De magt van Ged. St. is in dit ontwerp buitensporig groot, zoo zelfs dat hij zich niet kan voorstellen, dat eene Nederlandsche volksvertegenwoordiging zulks kan aannemen. De ingelanden zijn geheel aan den willekeur van Ged. Staten overgeleverd, zoowel wat hun eigendom als wat hun geld betreft.

Art. 225 der gemeentewet kan hier niet tegengeworpen worden, want daar geldt het uitgaven door de wet opgelegd, en niet door de administratieve magt. Buitendien het wordt meer dan tijd om de algemeene wet, bij art. 191 der Grondwet voorgeschreven, in te dienen. De zaak is genoegzaam tot rijpheid gekomen, en de bouwstoffen daartoe zijn aanwezig. Van daar, dat hij tegen eene partiële wet is, en de beste aanranding tot de aanbidding der algemeene wet, zou, volgens Spr., zijn de afstemming van deze voordragt.

De heer SLICHER VAN DOMBURG zegt, dat er in dit ontwerp, in sommige opzichten, goede bepalingen aanwezig zijn; maar er zijn daarin toch ook zeer vele gebreken, die Spr. opsomt. Een dier gebreken bestaat vooral in de onzekerheid der wijze van verhaal der gemaakte kosten; art. 12 komt hem niet duidelijk voor. Hij haalt aan wat de heer van Nierop bij het vorig ontwerp daarover gezegd en wat de Minister destijds geantwoord heeft. Spreker had eene grens willen hebben, boven welken geene bijdragen van de ingelanden mogen gevorderd worden. Hij wenscht deswege inlichting, of zag nog liever art. 9 van het decreet van 1811 in deze wet opgenomen; dan houdt alle onzekerheid op.

De heer DOLLERT had zich voorgesteld eene voordragt te ontvangen, die meer bevatte dan de vroegere, doch hij heeft dezelfde wet als in 1853 is voorgesteld, gevonden, met eenige daarin gebrachte wijzigingen. Daarover zal hij bij eene latere gelegenheid spreken. Maar, wat spreker niet gevonden heeft, is eene grootere uitbreiding van bepalingen, die noodzakelijk waren. Hij had gehoopt, dat men den tijd tusschen Maart 1853 en thans, benuttigd hadde. Hij maakt dat vooral van toepassing op de punten, waarop hij vorige gelegenheden aangedrongen is. Hij wil, b. v., regelen voor de Prov. Staten, ten aanzien van het maken van waterschaps-reglementen.

In sommige provincien zijn de staten over dit bezwaar heengestapt en hebben zij dergelijke reglementen gemaakt. Maar in andere provincien hecht men, zeer aan het bezwaar, om, alvorens de wet, bij art. 191 der Grondwet voorgeschreven, vastgesteld is nu reeds reglementen te maken of die te herzien, omdat die reglementen bepalingen zouden kunnen inhouden in strijd met de latere algemeene wet.

In Gelderland is de meerderheid der Staten van dit gevoelen. Het gevolg daarvan is, dat in sommige reglementen bepalingen en beginselen zijn opgenomen, die in strijd zijn met onze orde van zaken, b. v. de verkiezing met trappen en de niet periodieke aftreding van den Dijkstoel.

Deze beide verkeerde beginselen blijven nu bestaan zolang de reglementen niet gewijzigd worden. Spr. zal hier nu niet het nut der regstreeksche verkiezingen uiteenzetten, maar de periodieke aftreding brengt hij in verband met den jongsten watersnood. Zonder daarover in vele bijzonderheden te treden, zal hij alleen zeggen, dat er in die polder-besturen menschen zijn van 80 jaren, zieken en gebrekkigen. Hij gelooft dus, dat eene periodieke aftreding noodig is.

Spr. had gedacht, dat de Regering, al de punten nader tot de geheele uitvoering der Grondwet te komen. Op één punt vestigt Spr. nog de aandacht: § 2 van het ontwerp handelt over de middelen tot voorziening bij zuim of wegering van besturen om werken uit te voeren enz.; maar er is niet eene bepaling voor het geval, dat ambtenaren van den waterstaat zich niet op de plaats des geveens bevinden. Zoals het nu is, mag de waterstaat niets anders doen dan rapporten schrijven, maar mag geene voorstellen nemen. Hij wijst op de moeilijkheden, die tijden van gevaar uit het niet bestaan van voldoende gelden kunnen voortspuiten.

De MINISTER VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN gaat de algemeene beschouwingen, die in het midden gebragt zijn. Wat betreft de vraag, waarom er geen meer uitgebreid wet geleverd is, antwoordt de Min., dat op dit oogenblik geene algemeene wet kon worden voorgesteld, maar dat niet wegneemt, dat de Regering niet stil zit. Zij is bezig met de behandeling van die punten, die behoeven te worden voor zoodanige algemeene wet uitmaken. Waarschijnlijk zal er spoedig eene nieuwe partiële wet worden gehouden omtrent het gebruik van publieke werken particulieren.

Dit zal een groote stap nader zijn tot eene algemeene regeling. In antwoord op het aangevoerde door den Anemaet, zegt de Min., dat door dit ontwerp geen ingemaakt wordt op de autonomie der waterschappen; men mag niet aannemen, dat zij geheel zelfstandig chamen zijn. Bovendien, de Grondwet heeft aan de Staten het toezigt gegeven, waartoe de wet dus de bevoegdheid moet inhouden en bepalingen bevatten. Waarom den de waterschappen ook eene uitzondering zijn op de algemeene regel; waarom zouden zij straffeloos de reglementen mogen overtreden?

Men heeft opgemerkt, dat het geven van executieve vonnissen eene te groote bevoegdheid is; maar dit is voor het geval, dat het vonnis op geene andere wijze uitvoer kan gelegd worden. Men heeft gemerd, dat verwerping van dit ontwerp de beste aanranding zijn zou vaststelling eener algemeene wet. De Min. antwoordt, dat men daardoor de Regering wel in moeilijkheden brengen, maar men de waterschappen zelve er het mede zou straffen. Deze wet toch is in het belang der waterschappen zelve, welke, kwam zij niet tot stand, velelei moeilijkheden zouden gewikkeld blijven, velelei zaken onuitgevoerd zouden moeten gelaten worden.

Ten aanzien der opmerking van den heer DOLLERT de Provinciale Staten in de onmogelijkheid verkeerd zaken te regelen, alvorens de algemeene wet zij is steld, gelooft de Min. niet, dat de Staten verhinderd den reglementen te maken. Dit is zelfs in meerdere vinciën reeds geschied, en men is daarin door de aanbidding der algemeene wet geenszins verhinderd heeft het ook wenschelijk geacht, dat de ingelanden invloed zouden uitoefenen op de verkiezing der polsturen en vooral op de periodieke aftreding van de leden.

De Minister is het daaromtrent geheel eens. Ook hij gelooft, dat die regelen bij de nieuwe reglementen in acht moeten worden genomen. Eindelijk men gesproken over het gemis aan regels bij buitengewone omstandigheden. Het zal altijd moeilijk vallen regelen buitengewone omstandigheden vast te stellen; want zal altoos naar mate van de omstandigheden moeten delen, maar, zoo ze noodig waren, zou hij er bezwaar vinden dit te doen op de wijs, zooals door den heer Anemaet is voorgesteld.

De algemeene wet zal voor buitengewone rivierpendentie regelen moeten bevatten, maar het zou niet wenschelijk zijn de uitvoering van de daartoe gevorderde aan de ambtenaren van den waterstaat over te laten.

De heer DOLLERT licht zijne meening nader toe. Het laatste punt betreft, was dit ook geenszins zijn doeling. Hij wilde alléén regelen, die in buitengewone omstandigheden voorziening mogelijk maken.

De heer MACKAY zegt, dat het ontwerp de Staten zins verhindert reglementen te maken. Hij geeft de minister toe, maar niet alle kunnen worden vastgesteld sommige wel en andere niet. Op die wijs verkrijgt reglementen, die bouwstoffen leveren voor eene nieuwe in plaats van het omgekeerde, dat namelijk eene algemeene wet bouwstoffen voor de reglementen verschaft. Buitengewone wat zal nu gebeuren? Dat in het eene reglement in het andere dat zal bepaald worden, zoodat we stuk der waterschappen verschillende wetgeving zullen krijgen.

Hij zal overigens niet in het breede over de punten spreken; want hij kan naar de vroegere discussie verwijzen. Men heeft nu genoegzaam dezelfde wet als vroeger men kan zich dus tot bekorting daarnaar refereren. De Minister heeft gevraagd, waarom de waterschappen dan andere collegien aan toezigt zullen worden onderworpen.

Het antwoord is, zegt Spr., eenvoudig: Bij de waterschappen geldt het eigendomsrecht, en dit is geheel anders dan politieke regten, zoodat men niet anders kan schappen niet doen mag, wat men wil.

De heer VAN AKBLAKEN ondersteunt het gevoelen, dat het noodzakelijk is ten spoedigste eene algemeene wet te stellen, en dat men het niet langer aan de Provinciale Staten moet overlaten, wat zij in hunne reglementen al te willen opnemen. Hij wijst, tot aanranding der vaststelling van de algemeene wet, op het gebeurde in 1848 in de Staten van Noord-Holland en op het gebeurde in de Staten van Rijnland, dat thans nog onafgemaakt is.

De heer HOFFMAN dringt inagelijks op de algemeene wet.

aan; hij gelooft ook dat dit ontwerp ingruipt in art. 191 der Grondwet.

De MINISTER beantwoordt nog de opmerking van den heer Slicher; het punt, door dien spreker bedoeld, is aan geen twijfel onderhevig; hij acht het onnoodig eene bepaling deswege in de wet op te nemen, doch mogt er echter eene wijziging op dat punt voorgesteld worden, dan zal hij zich daar niet tegen verzetten. De Min. beantwoordt nog kortelijk de nadere opmerkingen, en doet daarbij uitkomen, dat in dit ontwerp grene bevoegdheid gegeven wordt, om met de waterschappen te doen wat men wil, zoo als door den heer Mackay gezegd is; alleen dit zal moeten geschieden wat, volgens de bestaande verordeningen, aan de waterschappen is opgelegd. Hij geeft overigens de wenschelijkheid der vaststelling van de algemeene wet, toe.

De heer v. NISPEN v. SEVENAER wenscht ook de aanbeveling der algemeene wet, maar hij deelt nu reeds aan de Regering deswege eene opmerking mede.

De polders zijn vereenigen van particulieren om zich tegen gemeenschappelijk gevaar te beveiligen, zoodat de polders dus niet dienstbaar mogen gemaakt worden aan een ander doel, namelijk om een deel der kosten die het rijk voor de algemeene rivierbelangen te doen heeft, over te brengen op de polderbesturen. Hij brengt deze bedenking onder de aandacht der regering met het oog op de te maken algemeene wet.

Hij is het voorts eens met wat de heer Dullert over de periodieke afstreding der leden van de polderbesturen gezegd heeft. — Wat het thans aanhangig ontwerp betreft, zijne opinie daarover nog niet bepaald gevestigd. Hij is beducht, dat in deze wet nog kiemen van gevaar aanwezig zijn. Hij is vooral beducht voor de derde afdeeling handelende over de regeling van waterstaatsbelangen meer dan ééne provincie rakende. Hij herinnert aan wat er met het kanaal van Steenenhoek gebeurd is, en hoe men daar aan polders lasten heeft opgelegd, die er niets mede gebragt hadden. Hij zal den loop der discussie afwachten om te zien hoe zijne stem te regelen.

De MAN zegt in antwoord op de aanmerking van den heer van Nispen, omtrent de strekking, die de algemeene wet niet moet hebben, dat het niet te veronderstellen is dat de Regering zoo iets zou voordragen of de Kamer zulks zou aannemen.

De algemeene beraadslagingen worden gesloten. Over § 1, van de straffen tegen overtreding der keuren, worden geene algemeene beraadslagingen gevoerd.

Art. 1 en 2 worden zonder discussie aangenomen. Art. 3 wordt mede, na eene daarin gebragte verbetering van redactie, bij amend. van den heer van der Linden, aangenomen.

Art. 4 wordt insgelijks, zonder beraadslaging, aangenomen. Art. 5 wordt, na eenige woordenwisseling, en na verwerping van een sub-amendement van den heer Thorbecke en een amendement van den heer van der Linden, aangenomen.

Art. 6 wordt zonder discussie goedgekeurd.

Thans komt in beraadslaging art. 7, zijnde het eerste artikel van het tweede deel der wet, handelende over de middelen tot voorziening bij verzuim of weigering van besturen om werken uit te voeren en hunne schulden te voldoen, of bij gebreke van beheer.

De heer THORBECKE heeft met genoegen gezien, dat dit ontwerp op nieuw aan de orde is gesteld; want 1o. heeft het een onderwerp dat hij lief heeft en waaromtrent hij zoo veel mogelijk getracht heeft licht te verschaffen; en 2o. omdat hij sedert twee jaren veel gehoord heeft over partijzucht en hij nu gelooft dat het tegenwoordig onderwerp een zoodanig is, waarop partijzucht geen vat kan hebben. Hier kan alleen verschil van juridische of administratieve overtuiging bestaan, maar het kan geen partijzaak zijn.

Hij herinnert de aanleiding tot dit gedeelte van het ontwerp even als van het vroegere. Het middel bij het vorig ontwerp aangegeven bij verzuim of weigering van besturen was niet om een nieuw regt te scheppen, maar om een oud algemeen regt te doen gelden in geval van weerstand der besturen.

Het doel was niet, inimmers zoo weinig mogelijk, het bestaande te veranderen; maar het strekte daartoe, om, in afwachting der vaststelling van de algemeene wet, slechts een middel te doen als noodig was om aan de uitvoering van bestaande regten kracht bij te zetten en datgene te doen wat strikt noodzakelijk was, om in één woord, in afwachting der algemeene wet, van het bestaande vast te houden, slechts kon.

Het tegenwoordig ontwerp verschilt nu vooral op dit punt. Het geeft aan de waterschappen een nieuw middel van voorziening, dat bovendien strekt om aan de provincie, hok te voeren. De aard van het verschil tusschen het ontwerp en het vorige is hierin gelegen; het vorige strekte om toezigt te houden op waterschappen hunne verplichtingen en, zoo dit niet geschiedde, hen dan te noodzaken door administratieve middelen.

Hij dit ontwerp is het middel van dwang in handen van den burgerlijken regter. Dit nieuwe middel nu beschouwt hij in betrekking tot den aard der zaak, tot de Grondwet en tot de bestaande regten van en over waterschappen. Hij treedt in eene uitvoerige behandeling van deze drie punten, en nadat de heer Gevers van Endegeest eenige woorden van die rede had bestreden, werden de discussiën vandaag tot morgen ochtend, 11 ure.

Aan de Tweede Kamer is aangeboden een wetsontwerp, waarbij wordt gevraagd de goedkeuring van eene dading gesloten tusschen het bestuur der domeinen en de gemeente

Kampen ter beëindiging van het geding betrekkelijk riet- en biezenlanden en water, liggende in de gemeente Genemuiden, in de provincie Overijssel, en de daarvan door de gemeente Kampen genotene vruchten.

Op het zeer afkeurend verslag, dat de Tweede Kamer heeft uitgebragt op het ontwerp getiteld: Bepalingen omtrent het vervoer van buskruid, oorlogsbehoeften en brandstoffen, heeft de Regering eene Memorie van Beantwoording ingezonden, en daarbij gevoegd een gewijzigd ontwerp van wet, tengevolge waarvan het ontwerp thans den volgende titel draagt: Aanvulling en wijziging van art. 21 der wet van 26 Januarij 1815 (Staatsblad no. 7), en bevoegdverklaring der gemeentebesturen om andere en meerdere voorzorgen te nemen dan artt. 22 en 23 dier wet voorschrijven. Het wets-ontwerp zelf luidt aldus:

Art. 1. Met aanvulling en wijziging van art. 21 der wet van den 26sten Januarij 1815 (Staatsblad no. 7), zijn alle fabrikanten en verkoopers van buskruid, vuurwerk of schietkatoden verplicht deze hunne nering in hunne aanvraag om patent uit te drukken, op de boete in dat artikel bedreigd, en is de huiszoeking, in gemeld artikel toegestaan, op hen allen toepasselijk.

Art. 2. Aan de gemeentebesturen wordt vrijgelaten om, met afwijking van de artt. 22 en 23 der wet van den 26 Januarij 1815 (Staatsblad no. 7), bepalingen vast te stellen betreffende de hoeveelheid buskruid of vuurwerk, welk daarin nering doende personen of vuurwerkers voorhanden mogen hebben, alsmede omtrent de plaats waar en de wijze waarop deze voorwerpen moeten bewaard worden.

Overtreding eener plaatselijke verordening, tevens oplevende overtreding der wet van den 26 Januarij 1815 (Staatsblad no. 7), is strafbaar naar de opgenoemde artikelen dier wet al een.

Lasten en bevelen, enz.

Is ingekomen bij de Tweede Kamer de, door de Algemeene Rekenkamer opgenomen en gesloten rekening van ontvang en uitgaaf wegens door het Departement van Marine gedane verstrekkingen tot en met 31 December 1852. Daaruit blijkt, dat de ontvangsten hebben bedragen f 383,528.08, de uitgaven f 161,323.67½; zoodat op de gelden wegens verstrekkingen door het Departement van Marine tot en met 31 December 1852, geregeld bij de wet van den 5den December 1852 (Staatsblad no. 196), is overgebleven eene som van f 222,204.40½, welk overschot, zal worden overgeschreven en aangewend in overeenstemming met de bepalingen der wet van den 9den September 1853 (Staatsblad no. 100).

Bij de Tweede Kamer zijn ingekomen tien Ontwerpen van Wet, strekkende tot het verlenen der hoedanigheid van Nederlander aan J. C. Hörch, te Leiden; A. Teubner, te Brummen; A. van Son, te Rotterdam; F. L. Kubatz, te Breukelen; J. J. Hoffmann, te Leiden; M. Schloss, te Rotterdam; C. J. Sandermann, te Lochem; E. C. Martin, te Zeijst; J. F. Werlemann, te Amsterdam; en C. J. A. von der Möhlen, te Haarlem.

's Gravenhage, 29 Mei.

In de zitting van den Gemeenteraad alhier van heden is o. a. besloten de beraadslagingen uit te stellen over het praedij van Burgem. en Weth. tot het toestaan onder zekere voorwaarden van het verzoek van de heeren van Lijnden c. s., tot daanstelling eener wasch- en badinrichting; zijnde dit uitstel daarop gegrond, dat nog niet is uitgebragt het rapport der commissie van den Raad omtrent een dergelijk onderwerp. De beraadslagingen over het ontwerp van algemeene politie-verordening zijn voortgezet en gevorderd tot en met art. 336. De beraadslagingen zullen morgen ten 2½ ure worden voortgezet.

* Naar men verneemt, zal eene commissie van het alhier gevestigde scherpschutterszilde Oefening en Vermaak, zich naar 's Hertogenbosch begeven, om deel te nemen aan het concours, dat aldaar zal worden gehouden.

* Naar men verneemt, zal, ter gelegenheid van den verjaardag van H. M. de Koningin, die gelijktijdig met 's Konings geboortedag zal gevierd worden, het Willemspark op schitterende wijze verlicht worden en zal er tevens een vuurwerk worden ontstoken. Het laat zich aanzien, dat dat feest zeer luisterrijk in deze residentie zal gevierd worden. Men verwacht, dat de leden der Koninklijke familie zich alsdan in deze hofstad zullen bevinden.

* Naar men verneemt, zullen HH. KK. HH. prins en prinses Frederik, in den loop der volgende maand, eene huitenlandsche reis ondernemen.

* H. M. de Koningin heeft den 25sten dezer de bewaarschool te Voorburg, van welke H. D. beschermvrouwe is, met een bezoek verceerd. Het was gisteren juist een jaar geleden, dat die school in tegenwoordigheid van H. M. plegtig werd ingewijd.

* Heden heeft men een aanvang gemaakt met het oprigten van tribunes als anderszins in het Willemspark, voor den feest, dat aanstaanden Dinsdag aldaar zal plaats hebben. Men weet, dat het toekunst-gezelschap Coccolia uit Mechelen, alsdan een concert zal geven. In het Willemspark zal het eene feestgroet brengen. Het laat zich aanzien, dat dit feest zeer luisterrijk zal zijn. Naar men verneemt, zullen verschillende corporaties alhier zich aan den aring namstaiten.

* In de residentie is aangekomen en aan het hôtel de Maréchal de Turenne (hôtel Fuhri) afgestapt Mahmoud-Effendi, een geacht Egyptisch sterrekundige, die verschillende landen van Europa bezoekt, om inlichtingen te verzamelen tot het oprigten van een observatorium te Cairo.

* Aan het hotel den Ouden Doelen alhier zijn aangekomen de heeren H. baron von Arnim met familie, von Liescholz, en baron Brantzen, van de Zijp.

Naar men verneemt, wordt Z. M. de Koning aanstaanden Zaterdag van het Groot-Hertogdom Luxemburg in deze residentie terug verwacht.

* Eergisteren namiddag is alhier overleden de WelEerw. en ZeerGel. heer Ds. Reudter, oudste predikant bij de Evang. Luthersche gemeente alhier, ridder der orde van den Nederl. Leeuw, in den ouderdom van ruim 59 jaren, waarvan hij 22 bij deze gemeente alhier als leeraar en herder heeft gestaan. Hoewel er nog eenige hoop op herstel bestond, zoo werd ZW. Eerw. eergisteren door eene tweede beroerte getroffen, waardoor hij bezweek. Wat hij voor de gemeente was, was hij niet minder als echtgenoot en vader. Eene diep bedroefde weduwe met een vijftiental kinderen, waarvan zich nog elf in de onderlijke woning bevinden, staren den overledene met weemoed na, waardoor zij veel, bijna alles verliezen.

* In deze residentie zijn aangekomen en aan het hôtel den Ouden Doelen afgestapt de graaf en gravin Alexander van Bylandt van Brussel.

* De Hooge Raad der Nederlanden (kamer van strafzaken) heeft, bij arrest van heden, uitspraak gedaan in de zaak van B. Trompeter, die zich in cassatie heeft voorzien tegen een arrest van het Prov. Gerechtshof in Noord-Holland, waarbij hij, ter zake van moedwillige brandstichting veroordeeld is tot de straffe des doods. De Raad heeft al de middelen ongegrond verklaard en het beroep misdien verworpen.

* Scheveningen werd gisteren en eergisteren druk bezocht en, gelijk andere jaren, is de goede orde aldaar weder geen oogenschijnlijk gestoord. Niettegenstaande de buiten-gewone drukte, is alles zonder ongelukken afgeelopen. Een persoon die het veeg op de zakken der bezoekers gemunt heeft en die reeds meermalen justiciabel is geweest, werd aangehouden kort nadat hij een militair zijne beurs had ontvreemd, welke echter geene schat bevatte.

* Pinkstermaandag was Scheveningen weder als het ware het vereenigingspunt van zoo wel al de standen uit de bevolking dezer schoone hofstad als van een zeer groot aantal ingezetenen van Amsterdam, Haarlem, Rotterdam, Delft en naburige gemeenten. Den ganschen dag wemelde het van wandelaren en rijtuigen; maar het was vooral in den namiddag, dat op den Scheveningschen straatweg in Scheveningen zelve, in de beide bad-inrigtingen en andere aanlegplaatsen de menigte verbazend was, terwijl het Scheveningsche kermisfeest niet weinig werd oppelustend door het bezoek, dat haar moet ten deele vallen van H. M. de Koningin en dat van HH. KK. HH. de prinsessen Frederik en Hendrik der Nederlanden. De vrolijkheid duurde tot laat in den avond voort en toch had er geene enkele onregelheid plaats en heeft men geen ongeluk hoegenaamd, zoo ver bekend is, te betreuen.

* Te Velsen is op 18, 19 en 20 Mei jk. een diefstal gepleegd. Er bestaat bewijs, dat die diefstal is begaan door Jacob Krom, oud 28 jaren. Hij is sinds jaren menschen-schuw, en houdt zich veeltijds in bosch of duin onder den blooten hemel op. De burgemeester van Velsen verzoekt aan alle ambtenaren van Justitie en politie eene ijverige medewerking tot opsporing en aanhouding van dezen persoon. (Politie-Blad.)

* Uit een pakket op Vrijdag den 18den Mei jk. per marktschuit van Uithoorn te Utrecht aangebragt en welk pakket door den besteller dier schuit op de straat verloren en den volgende dag, na gelane oproeping aan het adres bezorgd is, wordt vermist een bankbiljet, groot f 200, zijnde no. 830, van 28 Februarij 1849. De hoofd-commissaris van politie te Utrecht verzoekt de aanhouding van gezegd bankbiljet, en om in dat geval daarvan berigt te geven.

Met verzoek tot nasporing en berigt wordt door den officier van justitie te Amersfoort medegedeeld, dat volgens daarvan gedane aangifte, op den 8sten Mei jk. in de brief-vaubas te Norderlaagbroek is bezorgd een met postzegel voorziene brief aan het adres van den heer E. W. van Schaumbek te Utrecht, inhoudende tien Oostenrijksche twee en een half pct. metalen coupons; elk groot twaalf en een half Weener florins, verschenen den eersten Mei jk. zijnde de nummers 72761, 72762, 72028, 71770, 103171, 106776, 106777, 106784, 106785 en 117760, welke brief door den geadresseerde niet is ontvangen.

* Ook door den gemeenteraad van Oudenbosch is besloten tot het weder-instellen der ten vorigen jare afgeschafte korven, te begijnen, zoo als vroeger plaats had; met den dertien Maandag in de maand Junij, en te duren tot en met Woensdag daaropvolgende.

Bij den Minister van Financien is ontvangen een som van f 110, door een pastoor; onder het postmerk 's Hertogenbosch van den 24sten dezer, als vergoeding aan 's Rijks schatkist ingezonden.

De Vereeniging ter bevordering van de Belangen des Boekhandels in Nederland heeft in het belang van den Boekhandel en de Letterkunde, aan de Staten Generaal eenige bemerkningen medegedeeld, omtrent de overeenkomst met Frankrijk tot wering van den nadruk van Wetenschappelijke en Letterkundige werken, tusschen de Nederlandsche en Fransche Gevolmagtigden op den 29 Maart 1855 voorloopig gesloten. Reeds vroeger, in 1852, heeft de Vereeniging hare bemerkningen tegen het toenmalige tractaat kenbaar gemaakt en zij betreurt het, dat bij dit nieuwe tractaat een groot gedeelte der vroegere niet zijn opgeheven en zulks niettegenstaande dit, naar het oordeel der Vereeniging thans zeer gemakkelijk had kunnen geschieden.

De door de Vereeniging thans geopperde bezwaren, betreffen de volgende vier punten;

I. Volgens Artikel 3 van het thans aangegane Tractaat betreffende het copijrecht van Vertalingen, gelijklopend aan Art. 2 van het vroegere van 1852, zal de schrijver van een oorspronkelijk werk wel degelijk, zoo goed in Frankrijk als hier te lande, het uitsluitend vertalingsrecht van zijn oorspronkelijk werk hebben. Dit is even onbillijk als onhoudbaar; want het uitsluitend recht van vertaling aan den Franschen Schrijver hier te lande toegekend, zou stellige oorzaak zijn, dat van de meeste nuttige en voor de wetenschappen noodzakelijke Fransche werken, zeker nooit of bijna nooit eene Hollandsche vertaling zoude komen, daar de Fransche auteur zelf de uitgave van zoodanige vertaling, in een zoo klein land als het onze en in eene taal wier beoefening tot zoo engen kring beperkt is niet zoude durven wagen en evenwel, door bovenmatige vorderingen, aan Nederlandsche uitgeverers alle gelegenheid tot het leveren eener zoodanige vertaling zoude kunnen benemen. Wel zegt de Minister van Buitenlandsche Zaken in de Memorie van Toelichting, dat Alinea 2 van Artikel 3 geen twijfel overlaat omtrent den aard van het hier toegekend recht, en dat deze bepaling met zoovele woorden zoude zeggen, dat geen uitsluitend recht aan den Schrijver of aan wien ook wordt toegekend, om een werk in eene andere taal uit te geven dan die, waarin het werkelijk (oorspronkelijk) verschijnt, maar alleen het uitsluitend recht wordt erkend van den vertaler om zijne vertaling uit te geven; doch dit zegt de bepaling van Artikel 3, alinea 2 niet met zoovele woorden! — die bepaling spreekt niet van den schrijver van een oorspronkelijk werk, maar (even als de bepaling van Artikel 2 van het vorig Tractaat) alleen van den traducteur (vertaler) maar niet van den auteur (schrijver.)

II. Ten aanzien van art. 7 meent de Vereeniging, dat men hier zeker het verdrag niet had behooren uit te strekken tot vóór het sluiten der overeenkomst geheel of gedeeltelijk nagedrukte en uitgegevene werken, hetwelk aan de overeenkomst eigenlijk eene terugwerkende kracht geeft, daar zij, die in Nederland tot nu toe Fransche werken nadrukten, of daaruit gedeelten overnamen, daartoe volkomen gerechtigd waren, en alzoo op die werken hier te lande een verkregen recht hebben, terwijl deze bepaling hun zeer zoude belemmeren in het herdrukken van vele boeken voor het onderwijs hoogst noodzakelijk ja onmisbaar, als daar zijn: Anthologia, Choix de Lecture, enz. enz., en welke Boeken, om de daarbij gevoegde aantekeningen en verklaringen, alsmede om de keuze en rangschikking der daarin voorkomende stukjes, naar de behoefte van den leerling, door soortgelijke werkjes in Frankrijk uitgegeven, niet kunnen vervangen worden. Ook dit bezwaar had zeer gemakkelijk opgeheven kunnen worden, door vast te stellen dat de bepalingen dezer overeenkomst slechts toepasselijk zoude zijn op werken uitgegeven na het in werking treden van dit Tractaat.

III. Bij Artikel 8 wordt bepaald, dat de beide Gouverneminten elkander zullen mededeelen de tegenwoordig in ieder der beide Rijken bestaande en later uit te vaardigen Wetten en Reglementen betreffende het Copijrecht van Wetenschappelijke en Letterkundige Werken, maar, niettegenstaande de daaromtrent vroeger reeds gemaakte bemerkningen, wordt daarbij niet bepaald, dat die Wetten en Reglementen, door middel van het officieel dagblad of op eenige andere voldoende wijze, ook in beide Landen ter kennis der Belanghebbenden zullen worden gebracht, hetwelk dan toch wel niet geheel overbodig zal zijn, wanneer men nagaat: dat Schrijvers en Uitgevers, zonder kennis der Wetten en Reglementen, maar door het tractaat daaraan gebonden, te dien aanzien noch hunne regten noch hunne verplichtingen zullen kennen en nogtans bij overtreding van die hun onbekende Wetsbepalingen en Reglementen, aan groote vervolgingen en belangrijke straffen zullen blootgesteld zijn.

IV. Eindelijk drukt er de Vereeniging met den meesten ernst en aandrang op, dat een zeer groot bezwaar bestaat in het allerbelangrijkst verschil van het bedrag der inkomende regten voor Boeken in Frankrijk en in Nederland. Volgens het thans in Frankrijk bestaande tarief van 1822, wordt bij den invoer in Frankrijk voor fransche werken, buiten Frankrijk uitgegeven, betaald: Francs 107,50 f50,80 Nederlandsch voor de 100 kilo of nederlandsche ponden, terwijl in Nederland voor fransche boeken slechts een inkomend recht van f 10, — per 100 nederlandsche ponden wordt betaald. Dit verschil nu is zóó groot, en voor den Nederlandschen Schrijver en Uitgever, die een werk in het Fransch zoude willen schrijven en uitgeven, en in Frankrijk verkoopen, zóó drukkend, dat de ondergeteekenden zich geen denkbeeld kunnen vormen waarom dit bezwaar, bij het thans aangegane Tractaat, niet is opgeheven en de inkomende regten in beide landen voor letterkundige werken niet zijn gelijk gesteld, hetwelk dan toch inderdaad, zoo dan het Tractaat althans den schijn zal hebben van aan beide Partijen éénig voordeel toe te kennen, niet meer dan billijk ware geweest en waartegen van de zijde van Frankrijk wel geen bezwaar zoude zijn gemaakt, daar hetzelfde geschied en bepaald is in het Tractaat in 1852 tusschen Frankrijk en België gesloten

en wel bij artikel 18 van dat Tractaat, alwaar voor fransche boeken uit België ingevoerd, het inkomend recht van Frs. 107,50 of f 50,80 Nederlandsch per 100 kilo op Nederl. ponden verminderd wordt op Frs. 20, — of f 9,45, Nederlandsch, waaruit alzoo volgt, dat ook dit bezwaar zeer gemakkelijk in het Tractaat zelf had opgeheven kunnen worden.

De Nederlandsche Handelmaatschappij heeft de navolgende schepen bevracht, als:

Voor Amsterdam: Willem Daniel, kapt. T. de Meester; Adolf van Nassau, kapt. D. D. Borchers; Zeemanshoop, kapt. P. H. Barkeij; Zwaluw, kapt. H. Uitermark; Alcijone, kapt. H. C. Haacke; Willem de Clercq, kapt. P. Ouwehand; Immagonda Sara Clasina, kapt. N. Rademaker; Staatsraad Baud, kapt. T. de Jong; Jacoba de Christina, kapt. J. G. Berk; Amstel, kapt. H. H. Rademaker; Friton, kapt. H. Olie; Adm. de Ruijter, kapt. S. Slapert; Anna Maria Wilhelmina, kapt. G. C. Fischer; Kandanghaner, kapt. W. Zeelt; Wilhelmina en Clara, kapt. H. de Wijn; Koning Willem III, kapt. H. H. Zeijlstra; Anna, kapt. W. H. Cramer, van Dordrecht; Zwijger, kapt. P. P. Hoogland, van idem.

Voor Rotterdam: Colontine, kapt. A. J. Andresen; Vijf Vrienden, kapt. C. Johan; Hugo Grotius, kapt. J. Glazener; Gouv.-Gen. Duymaer van Twist, kapt. C. E. Hocksma; Koning Willem III, kapt. L. R. Giezen; Nederland, kapt. T. Ruiter; Kon. Ned. Yachtclub, kapt. M. C. van Nooijen; Karel August, kapt. A. G. Bouten; Egmond en Hoorne, kapt. A. Glazener; Jacob, kapt. J. F. C. Börger; Maria Diederika, kapt. A. van Marion; Zverver, kapt. D. A. Kochels; Guurtje en Maria, kapt. T. J. Boursse Wils; Zwarte Zwaan, kapt. J. Muller; S. van Heel, kapt. A. H. van der Waal; Burgemeester Hoffman, kapt. N. A. Dijkama.

Voor Schiedam Henriette Elisabeth Susanna, kapt. C. van Veen; Cornelia Mathilde, kapt. J. J. Muntendam.

Gedurende de maand April jl. heeft de Aken-Maastrichtsche spoorweg opgebracht aan reizigers f4.040.09; aan goederen f5245.37; aan verkochte steenkolen f4.942.61. Totaal f14.228.07.

Op 31 December 1854 was de wettelijke bevolking van Noord-Holland 511,534 zielen; de feitelijke 526,108, waaronder 2343 militairen; 1580 zeelieden, met inbegrip der mariniers; 1507 gevangenen; 482 krankzinnigen en 2065 bestedingen en bedelaars in de koloniën der maatschappij van weldadigheid.

Te Alkmaar bedroeg de wettige bevolking 10,600; te Amsterdam 250,304; te Edam 4933; te Enkhuizen 5444; te Haarlem 28,085; te Hoorn 8792; te Medemblik 2600; te Monnikendam 2809; te Purmerend 4228; te Weesp 2869 en te Zaandam 12,167. Overigens is van de verdere gemeenten de meest bevolkte die van den Helder, met 12,126 zielen.

Men verneemt, dat bij gelegenheid der Algemeene Vergadering voor de uitbreiding van het Christendom onder de Chinezen, welke dit jaar te Leijden zal plaats hebben op den 6 Junij, des avonds een openbare bidstond zal gehouden worden; er zullen eenige sprekers als ook van elders in verband tot deze belangrijke zaak het woord voeren.

Wij lezen in Het Handelsblad: Men spreekt er van, dat het dagblad de Nederlander of Nieuwe Utrechtsche Courant, eerlang zal ophouden te bestaan, niet zoo zeer uit gebrek aan abonnés, dan wel, omdat de heer Groen van Prinsterer het voornemen heeft, om zich voor eenigen tijd naar het buitenland te begeven en ZEd. van gevoelen is, dat er ook tijd van zwijgen is, welke tijd nu moet zijn gekomen.

Men meldt uit Goes, dd. 22 Mei: Nog altijd is het de gemeente-begroting, in verband tot de armen-wet, die den raad dezer gemeente bezig houdt. Gedeputeerde Staten verlangen voortdurend verwijzing der armen naar de kerkelijke instellingen; deze evenwel zijn ongezend of onmagtig aan den eisch der wet te voldoen, en weigeren Gedep. Staten op hunne beurt subsidie aan het algemeen bestuur, dat thans in de behoeften der afgewezenen voorziet; zij weigeren eveneens eene som, gelijk aan het bedrag der vroegere subsidie, ter beschikking (voor de armen), van Burgemeester en Wethouders te stellen. De raad heeft mitsdien in zijne vergadering van gisteren besloten zich tot den Koning te wenden, ten einde van dezen de goedkeuring der begroting te verzoeken, volgens art. 209 der Gemeente-wet.

Den 26sten dezer vertrok van Hellevoetsluis naar O. I. het schip Jacoba Helena, kapt. van Wagtenonk, met welken bodem wordt overgevoerd, met bestemming voor het leger in O. I., een detachement suppletie-troepen, groot 130 onder-officieren en manschappen, onder bevel van den kapt. der infanterie J. Schneider. Nog als medegeleiders J. H. J. Siervelt, 2de luit. inf.; A. W. de Haas, en A. F. Huijgen, 2de luit. der kavallerie, en F. Perk, offic van gezondheid 3de klasse.

Den 25sten dezer is van de werf van den scheepsbouwermeester H. H. van der Werf, te Appingedam, te water gelaten het nieuw gebouwde schoonerschip de Stad Appingedam, groot circa 100 lasten, voor rekening eener reederij, onder het boekhouderschap van den heer J. H. Rottinghuis, te Delfzijl; zullende gevoerd worden door Johannes Behingh, van Appingedam.

Te Leeuwarden zijn door de daartoe bestaande commissie den 24sten dezer tot candidaat-notarissen bevorderd de heeren: Mr. Horatius Albarda Jz. en S. D. Kuipers Wz.,

beide van Leeuwarden en G. de Jong Posthumes, van Joure.

Utrecht, 24 Mei. Na afgelegd examen als candidaat-notarissen zijn toegelaten de heeren Jonkhr. J. C. Strick van Linschoten, wonende te Wijk bij Duurstede en J. A. Voorthuis, secretaris bij het gemeentebestuur te Loenen, wonende aldaar.

Eerste Huwelijks-afkondiging.

Zondag, 27 Mei 1855.

Salomon Leon Swaab, 39 j., met Caroline Wolfskehl, 28 j. — Philippe Boucher, 43 j., wedr. van Louise Adrienne Hermina Lambert, met Johanna Catharina Stratenus, 28 j. — Dirk van Dijk, 27 j., met Catharina Carolina Candel, 28 j. — Jacobus Johannes van Bijsterveld, 26 j., met Anna Maria Koelman, 31 j. — Jacobus Vos, 49 j., wedr. van Cornelia Smaal, met Kaatje Smaal, 38 j. — Hendrik Smits, 28 j., met Antonia Baeker, 38 j. — Johan Ulrich Holdieger, 53 j., met Cornelia Woest, 52 j., wed. van Willem Weijne. — Johannes Klein, 24 j., met Hendrica Jacoba Staade, 29 j. — Benjamin Wolff, 34 j., met Klarijse Enthoven, 21 j. — Salomon Abraham Bles, 30 j., met Elizabeth Margaretha Bron, 22 j. — Adrianus de Bruin, 30 j., met Anna Geertruij Gesina Morreau, 32 j. — Johannes Buisiog, 28 j., met Margaretha Spa, 31 j. — Jan Hugo Gevers, 25 j., met Paulina Johanna Rendorp, 25 j. — Jacobus Franciscus Mulders, 50 j., wedr. van Joanna Maria Schreven, met Joanna Margareta Maes, 39 j.

Advertentien.

VOOR STAATHUISHOUDKUNDE HANDEL EN INDUSTRIE.
H. DUNKLEY.
De vrijheid
VAN
HANDEL EN SCHEEPVAART
ENZ.

Met eene voorrede van Mr. P. P. VAN BOSSE. Onder dezen titel geeft de Boekverkooper S. JOUSTRA te Hoogezaand, uit en debiteert aanvankelijk met succes: Eene in Engeland

met f 3000 bekroonde Prijsverhandeling. Uit het Engelsch door P. VAN OS.

Aanvankelijk is aan dit belangrijke werk, waarvan de eerste aflevering het licht ziet, en de tweede binnen een paar dagen verschijnt, reeds in verschillende Dagbladen en Tijdschriften eene GUNSTIGE BEOORDEELING te beurt vallen, waarbij het in de aandacht van elke Staathuishoudkundige en van allen, die belang stellen in de algemeene Volkswelvaart en Nijverheid ten dringendste wordt aanbevolen.

Alle soliede Boekhandelaren nemen bestellingen aan op dit werk, waarvan de afleveringen elkander zeer spoedig zullen opvolgen, als eene goede uitvoering die zal toelaten. — Prijs 60 Ct. per afl. van 48 pag., in 80 (860).

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 28 Mei 1855.

Nederland. Pct.		Busland.	
Ned. W. Schuld. 2 1/2	68 1/2	Hopel 1798/1816 5	102 1/2
Dito Certificat. 8	75 1/2	Dito 1828/1829 5	101 1/2
Dito Dito .. 4	92 1/2	Cert. 1831/1838 5	88
O. I. Leening. 4	89 1/2	Dito Dito .. 4 1/2	87 1/2
Amort. Sydic. 3 1/2	89 1/2	Dito Hope .. 4	
Hand.-Maats. 4 1/2		Dito Stieglitz .. 5	76 1/2
Belgie.		Dito dito 5e Ser. 4	
Certificaten. 2 1/2		Dito 1854 .. 5	80 1/2
D° Rothschild. 2 1/2		Inschr. Assig. 6	
Frankrijk.		Certific. dito. 6	
Obligatiën. 3		Polen.	
Spanje.		Obligatiën. 4	
Nieuwe .. 1	18 1/2	Oostenrijk.	
Dito Buitenl. 3		Metalliek .. 5	60 1/2
D° Binnenl. 3	80 1/2	Dito bet. Amst. 5	78 1/2
Bew. Sp. Com. 4 1/2		Dito Nation. 5	64 1/2
Amort. Schuld. 4		Dito 1847 .. 2 1/2	81 1/2
Portugal.		Dito 1851/1852 2 1/2	81 1/2
Londen nieuwe. 8	88 1/2		
Dito uitgest. 4			

Braz. bij Roths. p. s. 500. 5 pct. 99 1/2; Mexic., te 3 pct. 20 1/2, 1 1/8; dito Onb. 20 1/2, 1 1/8.

Bij algemeen geringen handel was de markt heden slechts alleen in Hollandsche fondsen, blijft dezelve onveranderd.

LONDEN, Maandag 28 Mei. Consols op t. 92 1/2; N. Mexic. 3 pct. 21 1/2, 22 1/2; Turksche leening 79 1/2; 1 pct. 18 1/2, 1 1/2; dito 3 pct. buit. 37 1/2; Holl. 4 pct. dito 2 1/2 pct. 64.

PARIJS, Maandag 28 Mei. Fr. 4 1/2 pct. 93.80; 4 1/2 pct. 69.45.

WEKVEN, Maandag 28 Mei. Wegens den Feestdag beurs.